

Miljø- og
Fødevareministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 15. november 2020

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 22 til L 55, forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Ophævelse af bestemmelser om kompenserende marine virkemidler ved etablering eller udvidelse af havbrug), stillet den 12. november 2020 af Miljø- og Fødevareudvalget.

Spørgsmål nr. 22 til L 55

”Ministeren bedes konkretisere, hvorfor ministeren ønsker at fremme landbaseret fiskeopdræt med indpumpning af saltvand og recirkulering, og hvorfor ministeren har udtalt, at ”det er vejen frem”, når disse anlæg har brug for miljøgodkendelser til udledning af kvælstof i kystnære vandområder, hvor der er behov for kvælstofreduktion, i modsætning til havbrug, som kan placeres i de åbne havområder, hvor Danmark har opfyldt sine reduktionsforpligtelser for kvælstof, og hvor havbrugene med VMM-redegørelser, habitatkonsekvensvurderinger og miljøovervågning kan dokumentere, at de ikke forhindrer god økologisk tilstand i de kystnære områder og ikke har negativ indflydelse på de nærliggende Natura 2000-områder?”

Svar

Både de landbaserede anlæg og havbrugene skal have en miljøgodkendelse, som skal sikre, at virksomheden kan drives på stedet uden at påføre omgivelserne forurening, som er uforenelig med hensynet til omgivelsernes sårbarhed og kvalitet.

I modsætning til havbrug kan de moderne landbaserede akvakulturanlæg anvende teknologier til at bortrense næringsstoffer og organisk materiale. De moderne landanlæg har desuden et stærkt reduceret brug af antibiotika, og i visse tilfælde bruger de det slet ikke. Derudover kontrolleres udledningen gennem konkrete målinger, hvilket sikrer, at der ikke udledes mere end tilladt. For mig er der derfor ikke nogen tvivl om, at vejen frem for akvakulturerhvervet er de landbaserede anlæg.

Lea Wermelin

/

Henrik Hedeman Olsen